

IN NAAM VAN DE KONING

vonnis

RECHTBANK OVERIJSEL

team Kanton en Handelsrecht

Zittingsplaats Zwolle

zaaknummer : 4090701 CV EXPL 15-2845

datum : 15 september 2015

Vonnis in de zaak van:

Roeland Petrus DIJKSTRA,
wonende te Vlaardingen,
eisende partij,
• gemachtigde mr. K.M. van Boven,

tegen

De procedure

De kantonrechter heeft kennisgenomen van:

- de dagvaarding van 21 april 2015
- de conclusie van antwoord
- de conclusie van repliek
- de conclusie van dupliek, dat is de brief die is ontvangen op 6 juli 2015.

Het geschil

Dijkstra vordert bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:

1. de verklaring voor recht dat _____ inbreuk heeft gemaakt op de auteursrechten van Dijkstra;
2. de veroordeling van _____ tot betaling van een bedrag van € 540,00;
3. de veroordeling van _____ tot bekendmaking van de bron waaruit de Foto is verkregen door het verstrekken van de exacte URL waarvandaan de Foto is gekopieerd, binnen vijf werkdagen na het in deze te wijzen vonnis op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 100,00 per dag met een maximum van € 2.500,00;
4. de veroordeling van _____ in de volledige proceskosten als bedoeld in artikel 1019h Rv, vermeerderd met een bedrag van € 100,00 aan nakosten;
5. de veroordeling van _____ tot vergoeding van de wettelijke rente te rekenen vanaf 21 april 2015 tot de dag waarop alles is betaald.

_____ heeft verweer gevoerd.

De beoordeling

1. Voor de beoordeling van het geschil kan van de volgende feiten worden uitgegaan. Dijkstra is de maker van de foto getiteld 'Inbreker' (hierna: de Foto), een geënceneerde nachtopname van een persoon met een bivakmuts op, een koevoet in de hand, die staat bij een raam. Dijkstra is als maker tevens de auteursrechthebbende van dat werk. is eigenaresse en beheerster van de websites www.cmswebsitebouwen.nl en www.blokszijl.nl. Op beide websites is de Foto geplaatst zonder medeweten en zonder toestemming van Dijkstra.

2. Dijkstra legt aan zijn vordering ten grondslag dat inbreuk heeft gemaakt op zijn auteursrecht op de Foto. Daardoor heeft hij schade geleden. Niet alleen loopt hij op deze wijze licentie-inkomsten mis, ook lijdt Dijkstra (immateriële) schade door de inbreuk op zijn persoonlijkheidsrechten en het exclusieve recht zelf te bepalen waar en hoe zijn Foto wordt gebruikt. Daarnaast heeft Dijkstra kosten moeten maken om zijn auteursrecht te handhaven en zijn schade vergoed te krijgen.

3.1 De kantonrechter overweegt als volgt. heeft bij haar conclusie van antwoord een document gevoegd waarin zij uiteen heeft gezet op welke wijze zij de Foto heeft gevonden. In zijn conclusie van repliek stelt Dijkstra enerzijds dat daarmee heeft voldaan aan het verzoek de bron van de Foto bekend te maken (randnummer 5), zoals gevorderd onder 3 als vermeld onder het kopje 'Het geschil'. Anderzijds stelt Dijkstra dat hij niet in staat was hetzelfde resultaat te bereiken in Google (randnummer 8) als voorspiegelt. Dijkstra verbindt daaraan niet de conclusie dat er verdergaande bekendmaking van verlangd wordt. De kantonrechter gaat er daarom vanuit dat het belang bij dit deel van de vordering is komen te vervallen.

3.2 Vaststaat dat de Foto heeft gepubliceerd op websites waarover zij het beheer voert, terwijl zij daarvoor geen toestemming had van Dijkstra die – naar onweersproken is gebleven – de auteursrechthebbende is. De kantonrechter wil wel aannemen dat niet opzettelijk het auteursrecht van Dijkstra heeft geschonden, maar dat speelt geen rol van betekenis. Zelfs het per ongeluk schenden van andermans auteursrecht levert wettelijk gezien een inbreuk op het auteursrecht op. Daarmee is gegeven dat de gevorderde verklaring voor recht toewijsbaar is.

3.3 Ten aanzien van de gevorderde schadevergoeding heeft bij conclusie van antwoord gesteld bereid te zijn een bedrag te voldoen, omdat de verwijtbaarheid niet ter discussie staat. In haar conclusie van dupliek schrijft dat zij erkent een vergoeding verschuldigd te zijn die *'normaal voor licenties en gebruik gevraagd wordt'*.

In de Europese Handhavingsrichtlijn (Richtlijn 2004/48/EG) is in artikel 13 lid 1, tweede alinea, sub b, bepaald dat de rechter de schadevergoeding kan vaststellen als een forfaitair bedrag, op basis van elementen zoals ten minste het bedrag aan royalty's of vergoedingen dat verschuldigd was geweest indien de inbreukmaker toestemming had gevraagd om het desbetreffende intellectuele eigendomsrecht te gebruiken. Dat is per 1 mei 2007 ook zo in de Auteurswet opgenomen (artikel 27). Bij deze meest gerede wijze van schadebegroting staat niet zozeer de hoogte van het bedrag van de feitelijke schade ter discussie, als wel de vraag wat een gangbaar tarief is dat de maker hanteert voor openbaarmaking of verveelvoudiging van zijn werk. In hetgeen heeft aangevoerd valt door de kantonrechter geen betwisting te lezen van Dijkstra's stelling dat hij een basislicentietarief van € 270,00 hanteert en dat hij dat thans tweemaal is misgelopen. De vordering tot betaling van een bedrag van € 540,00 is daarmee toewijsbaar. De kantonrechter begrijpt het gevorderde onder 5. aldus dat dit bedrag vermeerderd dient te worden met de wettelijke rente met ingang van 21 april 2015 tot aan de dag der algehele voldoening. Ook

daartegen heeft zich niet verzet, zodat de kantonrechter de meegevorderde rente zal toewijzen.

3.4 Hetgeen partijen hoofdzakelijk verdeeld houdt is de vraag of Dijkstra terecht aanspraak maakt op vergoeding van de volledige proceskosten, gelet op het beroep op artikel 1019h Rv. Dat artikel schrijft voor dat in intellectuele-eigendomszaken, zo nodig in afwijking van artikel 237 e.v. Rv (op grond waarvan de proceskostenvergoeding doorgaans wordt vastgesteld aan de hand van een forfaitair bedrag), de in het ongelijk gestelde partij wordt veroordeeld in redelijke en evenredige gerechtskosten en andere kosten die de in het gelijk gestelde partij heeft gemaakt, tenzij de billijkheid zich daartegen verzet.

3.4.1 Dijkstra heeft toegelicht dat tot aan het indienen van de conclusie van repliek de proceskosten zijn opgelopen tot een bedrag van € 1.638,53. Dat bedrag is gebaseerd op de werkzaamheden die twee medewerkers van het kantoor van de gemachtigde van Dijkstra hebben verricht, in totaal 9,7 uur. Bij dat bedrag zijn klaarblijkelijk de kosten voor het uitbrengen van de dagvaarding (€ 79,47) en het griffierecht (€ 221,00) niet inbegrepen.

3.4.2 is van mening dat Dijkstra gewoon een factuur had moeten sturen. In plaats daarvan heeft Dijkstra onnodig juridische kosten gemaakt door direct een advocaat in te schakelen. Uit berichten op het internet is op te maken dat dit kenmerkend is voor de handelswijze van Dijkstra. Daar komt bij dat Dijkstra nalaat zijn werk op enige wijze te beschermen. Zo heeft Dijkstra niet verhinderd dat Google de Foto kon indexeren en is de Foto vanaf de website van Dijkstra te laden in een hoge resolutie, hetgeen ongebruikelijk is, terwijl in de foto geen doordruk van een watermerk aanwezig is. Hierdoor ontstaat de indruk dat de Foto vrijelijk te gebruiken is. verwijst naar een vonnis van de kantonrechter in de rechtbank Amsterdam, zittingsplaats Hilversum, van 24 augustus 2011 (ECLI:NL:RBAMS:2011:BT1960).

3.4.3 De kantonrechter overweegt dat de beoordeling van de toe te wijzen proceskosten gebaseerd wordt op het onderhavige dossier, niet op beeldvorming en stemmingmakerij die op internet te vinden is en die hier overigens ook niet is overgelegd. Daarom heeft onvoldoende gesteld om vast te kunnen stellen dat de werkwijze van Dijkstra onoorbaar is en wel dusdanig dat geen enkele proceskostenvergoeding zou moeten worden toegewezen.

3.4.4 Verder overweegt de kantonrechter dat geen rechtsregel eraan in de weg staat dat de maker van een werk die constateert dat er een inbreuk wordt gemaakt op diens auteursrecht, zich wendt tot een rechtsbijstandverlener. Het is wellicht juist dat de kosten voor lager waren geweest indien Dijkstra haar rechtstreeks een factuur had gestuurd, maar daar staat tegenover dat zij zich in de eerste plaats had dienen te onthouden van het maken van een inbreuk op andermans auteursrecht. Daaraan kan niet afdoen hetgeen heeft gesteld over de vrije beschikbaarheid van het werk van Dijkstra, omdat Dijkstra zijn werk mag publiceren zoals hij dat wenst.

3.4.5 De verhouding tussen de toegewezen schadevergoeding en de gevorderde proceskostenvergoeding is scheef. heeft echter niet voldoende weerlegd dat de gemachtigde van Dijkstra een aantal e-mails heeft verstuurd, schikkingsvoorstellen heeft gedaan en zelfs nog de conceptdagvaarding aan heeft toegestuurd, teneinde de proceskosten te beperken. Vaststaat dat tot op heden niets aan Dijkstra heeft betaald ter zake van de schending van het auteursrecht. Dijkstra was dan ook genoodzaakt de onderhavige vordering aanhangig te maken. Bij die stand van zaken en gelet op de uitkomst van de procedure, acht de kantonrechter het, anders dan de kantonrechter in de rechtbank Amsterdam, billijk dat veroordeeld wordt in de volledige proceskosten van Dijkstra, een bedrag aan nakosten daaronder begrepen.

De beslissing

De kantonrechter:

- verklaart voor recht dat inbreuk heeft gemaakt op de auteursrechten van Dijkstra door plaatsing van de Foto op twee websites die onder haar beheer staan;
- veroordeelt tot betaling aan Dijkstra van een bedrag van € 540,00, te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW vanaf 21 april 2015 tot aan de dag waarop alles is betaald;
- veroordeelt in de volledige proceskosten van deze procedure, te weten een bedrag van € 1.638,53 voor salaris gemachtigde, € 79,47 voor de kosten van het uitbrengen van een dagvaarding, € 221,00 wegens griffierecht en € 100,00 aan nakosten, in totaal € 2.039,00;
- verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad;
- wijst af het meer of anders gevorderde.

Aldus gewezen door mr. M. Willemse, kantonrechter, en uitgesproken in de openbare terechtzitting van 15 september 2015, in tegenwoordigheid van de griffier. (CT)

C. J. Meerd
Voor grosse conform
De griffier van de
Rechtbank Overijssel
[Handwritten Signature]
Team kanton en handelsrecht, Zwolle